

РЕШЕНИЕ

№ 4691

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3948** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) срещу Решение №900 от 15.03.2022 г., постановено по нахд №13735/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) №НП-48/21.05.20218 г., издадено от председателя на КПКОНПИ. С оспореното НП е наложено административно наказание „глоба“ на Б. К. К. в размер на 2 500 лв. за извършено нарушение на чл.38, ал.1 ,т.4 ЗПКОНПИ.

Касаторът КПКОНПИ обжалва въззивното съдебно решение като неправилно и незаконосъобразно. Касаторът поддържа, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството, ограничаващи правото на защита на нарушителя и обуславящи отмяната на наказателното постановление. Сочи, че в Акта за установяване на административното нарушение (АУАН) нарушението е описано подробно, точно и ясно. Сочи също, че са направени два неуспешни опита за връчване на покана на Б. К. К. да се яви за съставяне на АУАН, след което актът е съставен в негово отсъствие на основание чл.40, ал.2 от ЗАНН . В съдебното

заседание жалбата се поддържа от юрисконсулт В. Р.. Заявява претенция за присъждане на разноски по делото.

Ответникът Б. К. К. не се явява и не се представлява. В представения писмен отговор на жалбата оспорва същата, като поддържа мотивите на съдебното решение.

Прокурорът дава заключение за основателност на касационната жалба.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно и по безспорен начин от представените писмени доказателства, административнонаказателната преписка и събраните гласни доказателства.

Ответникът е заемал длъжността заместник-кмет на [община], от която е освободен считано от 25.10.2019г. Съгласно чл.38, ал.1, т.3 и т.4 от ЗПКОНПИ лицата, освободени от публична длъжност, подават две имуществени декларации – първата в едномесечен срок от освобождаването, и втората – в едномесечен срок след изтичането на една година от подаването на първата декларация.

На 22.11.2019г. ответникът е подал декларацията по чл.35, ал.1, т.2 в срока по чл.38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ (представена с административнонаказателната преписка). На основание чл.38, ал.1, т.4 той е длъжен да подаде декларацията по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на предходната декларация – т.е. срокът за подаване на декларацията започва да тече от 22.11.2020г. и изтича на 22.12.2020г. До 22.12.2020г. такава декларация не е подадена.

В съставения на 22.02.2021г. АУАН е посочена датата, на която е подадена първата декларация – 22.11.2019г., но срокът за подаване на втората декларация е определен считано от 22.11.2019г. до 22.12.2020г. АУАН е съставен по реда на чл.40, ал.2 от ЗАНН в отсъствието на ответника, тъй като той не се е явил след отправяне на покана. Видно от изходящия номер на поканата, тя е съставена на 15.02.2021г., а определената дата за съставяне на АУАН е 22.02.2021г. Поканата е изпратена чрез куриерска фирма, но не е връчена.

В издаденото НП не е посочена изобщо датата, на която е подадена първата декларация, но срокът за подаване на втората декларация е определен от 22.11.2020г. до 22.12.2020г.

Въззивният съд, предвид липсата на идентичност в описанието на нарушението в АУАН и НП, е приел, че съществува неяснота относно определянето на срока, в който ответникът е бил длъжен да подаде втората декларация, което нарушава правото му на защита.

Въззивният съд е приел също, че не са налице предпоставките за съставяне на АУАН в отсъствието на нарушителя, тъй като няма данни поканата да е връчена и срокът между изпращането на поканата и определената дата за съставяне на АУАН е твърде кратък, за да може да се приеме, че лицето не може да бъде намерено на адреса.

Решението на въззивния съд е правилно.

Административнонаказателният процес е строго формален и в него не се допускат неясноти и противоречия между АУАН и НП. В случая срокът, в който е трябвало да

се изпълни задължението за подаване на втората имуществена декларация, в АУАН е определен погрешно. Тази грешка е отстранена в НП, където срокът е посочен правилно - това е недопустимо, тъй като именно с АУАН се повдига обвинението в административното нарушение и обвиненото лице има право на защита от момента на съставяне на АУАН, като се брани именно срещу установени с него факти. Освен това в НП липсва посочен основният факт, който е от съществено значение за определяне на срока за изпълнение на задължението и съответно за датата на нарушението – не е посочена датата на подаване на първата декларация.

Правилен е и изводът на въззивния съд за липса на предпоставките по чл.40, ал.2 от ЗАНН за съставяне на АУАН в отсъствието на нарушителя. От представените разписки от куриерската фирма се установява, че ответникът е търсен в два последователни присъствени дни в рамките на обичайното работно време - на 16.02.2021г. (вторник) в 14.00ч и на 17.02.2021г.(сряда) в 11,30ч, като е записано „не отговаря“. От представената разписка и записа на куриера не става ясно дали ответникът е търсен на адреса или не отговаря на позвъняване на вписания в разписката мобилен телефон. Не се установява да са правени опити за връчване на поканата в неработен ден или в часовете извън работното време, нито да е оставено съобщение на адреса и посочен контакт за връзка с куриера. При това положение не може да се счете, че лицето не може да бъде намерено на адреса и съставянето на АУАН в отсъствието му е съществено процесуално нарушение.

Допуснатото съществено процесуално нарушение при съставянето на АУАН, неяснотата на повдигнатото обвинение и липсата на идентичност на описанието на фактите в АУАН и НП са основание за отмяна на наказателното постановление, поради което решението на въззивния съд се оставя в сила.

При този изход на съдебния спор искането на касатора за присъждане на разноски е неоснователно. Според утвърдената съдебна практика съдът се произнася по разноските само с положителен диспозитив, когато ги присъжда, поради което в случая не дължи произнасяне.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд – София - град, X. касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №900 от 15.03.2022 г., постановено по нахд №13735/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

